

Ziarul de Ziare

ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL P.M.R. ARAD ȘI AL SFATULUI POPULAR REGIONAL

Arad, anul XI Nr. 3083

4 pagini, 20 bani

Vineri, 2 iulie, 1954

Pentru o producție ritmică în întreprinderi

În toate întreprinderile patriei noastre, oamenii muncii, sub îndrumarea politică a organizațiilor de partid, lucrează cu înfocare pentru îndeplinirea cu succes a prevederilor de plan, sarcină de cîntec revine fiecărui colectiv de muncă în împlinirea zilei de 23 August.

Realizarea cu succes a sarcinilor de producție, îndeplinirea lor pe termene și la toți indicii, cere de la bun început din partea fiecărei conduceri administrative a întreprinderii, o serioasă planificare a muncii, o amănunțită și justă delimitare a sarcinilor de lucru pe secții, mașini și oameni. Acest lucru constituie o condiție de bază pentru asigurarea îndeplinirii ritmice a planurilor de producție.

Îndeplinirea ritmică a planului de producție trebuie să stea în centrul atenției fiecărei conduceri de întreprindere și a fiecărui colectiv de muncă și tehnicieni, pentru că numai printr-o producție ritmică se asigură o folosire deplină a capacității utilitatii, a brațelor de muncă, a timpului productiv, asigurându-se în același timp reducerea prețului de cost, mărirea producției și productivității muncii și asigurarea unei calități corespunzătoare a produselor.

Desfășurarea ritmică a procesului de producție într-o întreprindere se urmărește după grafic. Urmărirea muncii după grafic asigură urmărirea cu succes a ritmului de producție și că posibilități observării imediate a golurilor de producție, a stragurilor, a asalturilor de sfîrșit de lună. Urmărirea după grafic a producției creează posibilitatea descoperirii la timp a deficiențelor ivite și înlăturarea acestora.

Îndeplinirea ritmică a planului este o sarcină obligatorie a fiecărui colectiv de muncă, o sarcină pentru a cărei realizare trebuie luate din timp măsurile necesare. Asigurind desfășurarea ritmică a procesului de producție, creăm condiții pentru o continuă creștere a producției și productivității muncii, creștere ce duce la obținerea unor cantități tot mai sporite de produse de bună calitate și la prețuri de cost reduse.

Luptînd pentru o producție ritmică la toți indicii de plan, unele întreprinderi au obținut rezultate frumoase în muncă, asigurînd decalajul necesar între secții și aprovizionarea locurilor de muncă cu materia primă necesară, materiale și scule, precum și mîna de lucru necesară. Succese în această direcție au fost obținute la fabrica „Iosif Rangheli”, la fabrica „Teba” și altele. În întreprinderile respective conducerile s-au ocupat atît de buna organizare a unui ritmic proces de producție, cît și de aprovizionarea cu materie primă și materiale.

Cu toate rezultatele obținute s-au manifestat însă și numeroase lipsuri în ceea ce privește realizarea unui proces ritmic de producție. Nu în toate întreprinderile a fost respectată această condiție de bază a dezvoltării producției, a sporirii necontenite de zi cu zi, lună cu lună, a cantităților de produse. Din cauza unui insuficient decalaj între secții, la Atelierele C.F.R. sau la „Flamura roșie” au fost cazuri cînd diferitele piese necesare pentru montarea locomotivelor sau vagoanelor soseau cu întârziere în secțiile cheie. Serioase deficiențe în desfășurarea ritmică a procesului de producție au existat și la uzinele textile „30 Decembrie” și la fabrica de încălziminte „Libertatea”, unde una din principalele cauze a fost neaprovizionarea la timp cu materie primă. Au fost cazuri, de exemplu, cînd pentru realizarea sarcinilor lunare de plan, materia primă era adusă în cantități suficiente numai în ultimele zile ale lunii. Asemenea situații au dat naștere la asalturi de sfîrșit de lună în producție. Asalturile în producție au dăunat calității produselor fabricate, au mers în detrimentul reducerii prețului de cost, au dus la uzura forțată a mașinilor și prin a-

ceasta, la micșorarea capacității lor de producție.

Planul nostru de 5 ani pune în fața colectivelor de muncă din întreprinderi sarcina de a desfășura o muncă intensă în vederea îndeplinirii cu regularitate a prevederilor de plan la toți indicii. Pentru realizarea cu succes a acestor sarcini, desfășurarea ritmică a procesului de producție are un rol hotărîtor, o asemenea producție ducînd în mod sigur la o continuă creștere a producției și productivității muncii.

Pentru asigurarea unei producții ritmice, un deosebit accent trebuie pus pe aprovizionarea la timp și în bune condiții a întreprinderilor cu materii prime, materiale și scule necesare și de calitate corespunzătoare. În acest scop trebuie respectată din partea fiecărei întreprinderi furnizarea de materii prime și materiale, îndeplinirea în termen a obligațiilor din contract, pentru că de respectarea acestor obligații depinde în mare măsură desfășurarea ritmică a muncii în toate întreprinderile.

Deoarece justă a sarcinilor de plan pe secții, mașini și oameni, trebuie să fie de asemenea în centrul preocupărilor conducerilor de întreprindere. Sarcinile de plan trebuie în așa fel planificate și delimitate, încît să nu fie îngreunată desfășurarea muncii în nici o perioadă de timp. Pentru acest lucru, toate secțiile și sectoarele de muncă să fie aprovizionate de la începutul fiecărei luni cu materia primă necesară, pentru a se putea trece din prima zi a lunii la luptă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, evitîndu-se astfel golurile de început și asalturile de sfîrșit de lună.

Asigurarea unei desfășurări ritmice a producției impune, printre altele, și o continuă ridicare a calificării profesionale a muncitorilor, o continuă creștere a nivelului tehnico-profesional și economic al tehnicienilor, fapt care atrage după sine însușirea și aplicarea pe scară tot mai largă în producție a experienței înaintate a metodelor de muncă sovietice. În această privință comitetele de întreprindere, cabinetele tehnice și cercurile A.S.T., sprijinite de conducerea administrativă și îndrumate direct de către organizațiile de partid, au sarcina de a desfășura o intensă muncă în vederea mobilizării muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor de a se folosi cu încredere de experiența înaintată în producție, de a aplica cele mai noi metode și inițiative, cu ajutorul cărora se va putea ajunge la o producție mereu sporită, ritmică, fără goluri și asalturi.

Desfășurarea ritmică a procesului de producție trebuie să fie strîns legată de întrecerea socialistă, în care să fie antrenat un număr din ce în ce mai mare de muncitori și tehnicieni. În cadrul întrecerii socialiste se dezvoltă și mai mult inițiativa creatoră a maselor, putîndu-se și pe această cale rezolva o serie de probleme menite să ducă la o producție ritmică. O atenție de seamă în întrecerea socialistă în luptă pentru asigurarea unei producții ritmice trebuie acordată de către fiecare muncitor și tehnician descoperirii și punerii în valoare a rezervelor interne, ele contribuind în mod efectiv la sporirea rezultatelor pozitive obținute în producție. Venind în această direcție cu propuneri prețioase, muncitorii și tehnicienii vor asigura realizarea a noi succese în luptă pentru îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan.

Colectivele întreprinderilor trebuie să lupte — în întrecerea socialistă — să desfășoare tot mai larg în cîntec zilei de 23 August — cu toată hotărîrea pentru obținerea unei producții ritmice, contribuind astfel la creșterea producției și productivității muncii, la reducerea prețului de cost, iar prin aceasta, la întărirea economiei noastre naționale, la continuă ridicare a bunăstării materiale a celor ce muncesc.

Punerea în funcțiune în U. R. S. S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică

Comunicatul Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA (Agerpres). — Agenția TASS transmite Comunicatul Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la punerea în funcțiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică. În prezent, datorită eforturilor oamenilor de știință și inginerilor sovietici în Uniunea Sovietică s-a terminat cu succes proiectarea și construirea primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5.000 kw.

La 27 iunie 1954, centrala electrică atomică a fost dată în exploatare și a furnizat curent electric pentru industria și agricultura raioanelor învecinate.

Pentru prima dată, o turbină industrială lucrează nu prin arderea cărbunului sau a altor tipuri de combustibil, ci cu energie atomică — prin dezagregarea nucleului atomului de uraniu.

Prin punerea în funcțiune a centralei electrice atomice s-a făcut un pas real pe calea spre folosirea pașnică a energiei atomice.

Oamenii de știință și inginerii sovietici lucrează la crearea unor centrale industriale electrice pe bază de energie atomică cu o putere de 50.000—100.000 kw.

În împlinirea zilei de 23 August

Angajamentele devin fapte

Nu mai cîteva zile au trecut de cînd colectivul fabricii „7 Noiembrie” din orașul nostru s-a angajat să sporească producția în cîntec zilei de 23 August.

În secțiile fabricii, muncitorii și tehnicienii au și trecut cu mult elan la realizarea angajamentelor luate. Bîndoară, la secția drojdie în ziua de 24 iunie planul pe zi a fost depășit, realizîndu-se 1610 kg. drojdie peste plan și o economie de 1200 kg. carbuni. Tot la această secție, în ziua de 29 iunie planul pe o zi a fost îndeplinit în proporție de 132,2 la sută și s-a realizat o economie de combustibil de 2.500 kg.

Dintre muncitorii și tehnicienii care au contribuit mai mult la obținerea acestor rezultate s-au evidențiat

în mod deosebit în aceste două zile Elisabeta Szabo, maistrul Andrei Stanciov, Elisabeta Haiberger și Andrei Truța.

Ca urmare a rezultatelor bune dobîndite de muncitorii secției drojdie, și în alte secții s-au obținut realizări însemnate în producție. De exemplu, muncitorii de la secția spirit lucrînd cu înfocare, numai într-o singură zi au realizat planul în proporție de 204,7 la sută. La secția oțet, în ziua de 23 iunie s-a dat 2.500 litri oțet peste plan. Tot în aceeași zi, la moara fabricii planul a fost depășit cu 102,2 la sută.

Succese remarcabile au obținut și muncitorii secției de lichior. În ziua de 23 iunie ei au dat 1300 litri lichior peste plan.

În fruntea muncii de întreținere a culturilor

Organizația de bază U.T.M. din comuna Bonțești, raionul Gurahonț, a desfășurat o rodnică activitate în campania de întreținere a culturilor.

Pe u efectuarea acestor lucrări, u temiștii au desfășurat o via muncă politică care a avut drept rezultat ieșirea în număr tot mai mare a țărănilor muncitori la prășitul porumbului. În prezent, în comună s-a terminat prășitul a două și numeroși țărani muncitori au început prășitul a treia.

Utemiștii Vasile Soritau, Virgil Mureșan, Ilea Gligor se numără printre fruntași, iar utemistul Ioan Danci a prășit în lung și în lat toată suprafața de teren cultivată cu porumb.

Ioan Cojoi, coresp.

Înainte de termen

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la muncile agricole de vară a fost prelucrată cu toți muncitorii gospodăriilor agricole de stat din Teremia Mare. Muncitorii sectorului mecanic și-au luat angajamentul să termine cu cinci zile înainte de termen repararea și pregătirea tuturor mașinilor și uneltelor agricole în vederea recoltatului și treieratului. Angajamentul lor a fost tradus în fapte. Ei au terminat înainte de termen, repararea celor opt tractoare, o combină, 9 secerători-legători, 8 cîșitoare pentru iarbă, o greblă mecanică, 14 pluguri pentru tractor și mai multe batoze. În muncă de reparare a mașinilor și uneltelor agricole s-au evidențiat Ștefan Iaki, Robert Ferling, Carol Musler, Petru Tako și alții. La repararea plugurilor pentru tractor a muncit cu singură Carol Filip.

Așa înțeleg muncitorii și tehnicienii din sectorul mecanic al gospodăriei de stat din Teremia Mare să contribuie la stringerea recoltei în cele mai bune condiții.

Francisc Halász, coresp.

Rezultatele întrecerii la învățătură

Elevii Școlii profesionale metalurgice nr. 1 din Arad, încă de la începutul anului școlar s-au încadrat în muncă colectivă. Din inițiativa organizației de bază U.T.M., în cursul anului școlar s-a desfășurat o vie întrecere între clase, pentru însușirea temeinică a materiilor predate. În preajma examenelor — între 20 mai și 20 iunie — întrecerea a luat o amploare și mai mare.

Pentru urmărirea întrecerii s-a format o comisie din cadrele didactice.

În urma centralizării rezultatelor obținute în întrecere de către cele 16 clase, pe primele locuri s-au situat: clasa a II-a C. cu 98,7 puncte, clasa a II-a F. cu 98,1 puncte și clasa I-a B. cu 97,5 puncte. Clasele fruntașe au fost premiate cu drapеле, cărți tehnice și literare.

Datorită întrecerii organizată în cursul anului școlar, procentajul de corecții și repetenți a fost redus cu mult față de anii trecuți.

Veniamin Ciobanu, coresp.

IN CASE NOI

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind construcția de locuințe pe baza cooperării între locatari, și construcția de locuințe individuale, prin credite acordate de stat, prevede printre altele: „Se acordă muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor din mediul orășenesc și sîtose, colectivităților care nu au case de locuit și tinerilor căsătorii, membri ai gospodăriilor agricole colective, care deasemenea nu au casă, precum și învățătorilor, medicilor și personalului sanitar din mediul sîtose, credite individuale în scopul construirii de locuințe pe baza cooperării între locatari, precum și de locuințe individuale pentru folosința lor și a familiilor lor”.

Imediat după apariția acestei Hotărîri, comitetul de întreprindere de la Fabrica de zahăr Arad, în colaborare cu conducerea fabricii, au luat măsurile necesare pentru obținerea creditelor, a materialelor de construcție și a terenului necesar pentru construirea de locuințe pentru muncitori.

Nespus de mare a fost bucuria muncitorilor, printre care se numără Alexandru Kratochil, tată a 3 copii, Teodor Ciocac tînar căsătorit, Iosif Balint, Samuel Suba și alții, și cînd au citit Hotărîrea. Ei au născut cu dragoste în timpul lor liber, dînd ajutor la construirea caselor și ajutîndu-se unul pe altul, pentru terminarea grăbnică a primelor case.

La data de 25 iunie a. c. primele trei case de locuit, avînd fiecare cîte 2 apartamente compuse din 2 camere, bucatărie, cameră de alimentare și dependințe, au fost date în folosință primelor șase familii de muncitori de la Fabrica de zahăr.

Nu pot să-mi exprim în cuvinte bucuria și recunoștința față de partid și guvern care mi-au creat posibilitatea să-mi construiesc o casă în care voi locui cu familia mea — a spus muncitorul Iosif Balint cu ocazia inaugurării celor trei case. În numele muncitorilor, el a mulțumit comitetului de întreprindere și conducerii fabricii de zahăr pentru ajutorul primit și s-a luat angajamentul să întreprindă în cele mai bune condiții noua casă.

ÎN CLISEU; primele trei case ale muncitorilor de la fabrica de zahăr, construite cu ajutorul statului.

Roadele temeinice organizării a muncii

Membrii gospodăriei agricole colective „Secera și cioacanul” din comuna Olari, raionul Criș, organizați în brigăzi permanente, se prezintă cu regularitate la muncile de întreținere a culturilor. Lucrînd cu avînt în întrecerea socialistă, ei au terminat prășila II-a la 205 ha. porumb, au executat prășila III-a la 12 ha. sfeclă de zahăr, 5 ha. sfeclă furajeră, 4 ha. tutun și 3 ha. legume și zarzavaturi. Pentru a obține recolte bogate, colectivității sînt hotărîți să facă prășila de 3 ori la porumb și de 4 ori la celelalte culturi. Ei au recoltat și strîns fînul în cîntec de pe o suprafață de 47 ha.

Consiliul de conducere al gospodăriei, îndrumat de organizația de bază a întocmit planul de muncă în lumina sarcinilor trasate de Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la campania agricolă de vară.

Conform planului de muncă, consiliul de conducere al gospodăriei colective, paralel cu executarea muncilor de întreținere a culturilor, a luat din timp toate măsurile pentru pregătirea temeinică în vederea stringerii recoltei. Pînă acum în atelierul de fierărie al gospodăriei colective s-au revizuit 30 cîrpe, s-au pus la punct 3 greble mecanice, s-au confecționat poaloave pentru cai, s-au pus cozi la furci, lopeți, greble manuale necesare muncilor de recoltare și treieris.

O atenție deosebită a acordat consiliul de conducere al gospodăriei colective și amenajării magazinelor necesare depozitării cerealelor. În acest scop magazinerul gospodăriei, ajutat de alți colectivști, a curățat și dezinfectat magazinele și podurile, fiind gata pentru noua recoltă. Deasemenea, în cadrul gospodăriei s-au confecționat 250 saci și nu peste mult timp vor fi gata încă 50 saci necesari transportării cerealelor de la batozele de treier.

Nu demult gospodăria colectivă din Olari a cumpărat două cîntare cu o capacitate de 1000 kg. fiecare

iar celelalte două pe care le-a avut au fost verificate, fiind pregătite pentru treieris.

Anul acesta colectivștii din Olari vor primi un sprijin puternic din partea S.M.T.-ului din Chișineu-Criș, care le va recolta cu mijloace mecanizate 75 la sută din păioase, va executa dezmiriștilul îndată după recoltare și va treiera toate păioasele cu două batoze acționate de tractoare.

Organizația de bază și-a întocmit un plan de muncă cu privire la desfășurarea muncii politice în rîndurile colectivștilor pe timpul campaniei de vară. Fiecare membru de partid și candidat de partid au primit sarcini concrete. Agitații organizației de bază au sarcina ca în cadrul echipei unde lucrează să ducă o susținută muncă de lămurire în rîndurile colectivștilor și să fie fruntași în muncă. Această sarcină a primit-o și candidatul de partid Alexandru Kunas. Fruntași în muncă și agitații scriu articole la gazeta de perete, arînd și altora metodele lor de muncă. Articolele de la gazeta de perete instalată în fața sediului gospodăriei colective sînt citite cu multă atenție și de către țărăni muncitori cu gospodării individuale din comună.

Datorită faptului că gospodăria colectivă este condusă de un consiliu de conducere activ, îndrumat zi de zi de către organizația de bază, vin regulat la lucru peste 90 la sută din numărul total al brațelor de muncă.

Colectivștii din Olari sînt hotărîți de a lupta cu toate eforturile, a respecta întocmai regulile agrotehnice înaintate pentru a dobîndi recolte cît mai mari și de bună calitate.

În cîntec zilei de 23 August ei s-au angajat să înceapă recoltarea păioșelor cînd acestea au dat în prăg, să treiera fără pierderi și să pregătească în întregime colete de cereale statului și plata în natură S.M.T.-ului pentru lucrările efectuate în cursul anului, pentru a fi exemplu în fața țărănilor muncitori cu gospodării individuale din comună.

O inițiativă gospodărească

Odată cu înflorirea pomilor și a plantelor, harnicile albine au umplut cîmpul zbîrind din floare în floare, adînd nectarul.

Ciudată e viața acestor insecte. Ordinea, curățenia și securitatea care există într-o familie de albine se aseamănă în bună parte cu viața muncitorilor dintr-o uzină.

În viața albinelor se împlinșă tînsă evenimente deosebite, ca acela cînd albinele mai bătrîne împreună cu matca lor, trebuie să cedeze locul albinelor tinere, plecînd în căutarea unui nou adăpost unde se instalează în scurt timp și încep munca. De obicei aceste albine își caută adăpostul în păduri. Astfel, în pădurile O-

colului silvic din Chișineu-Criș se instalaseră mai multe familii de albine venite din diferite părți. Conducerea Ocolului silvic a hotărît să prîndă aceste familii de albine și să le pună în stupi unde ele să poată trăi și munci pe mai departe. Din resurse locale au fost construiți 20 de stupi sistematici. Pădurarii au început să prîndă roșurile și să le instaleze în stupi. Pădurarul Profir Stăvar a prins 4 familii, pădurarul Ioan Roșu a îmbogățit și el stupina cu 2 familii. Pînă acum stupina Ocolului Silvic are 14 familii de la care s-o și obținut 17 kg. miere.

În acest an, pădurarii vreau să albe cel puțin 20 familii de albine.

Țesături peste plan

La uzinele textile „30 Decembrie” muncitorii se străduiesc să obțină rezultate cît mai bune în producție în cîntec zilei de 23 August.

Bîndoară, țesătoarea Maria Harakszin luptă pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate, obținînd încă din primele zile rezultate frumoase în producție. Ea a realizat în aceste zile 70 metri pînă peste plan și, pe lîngă aceasta, țesăturile confecționate de ea sînt de calitate I-a.

În același timp, ea a muncit cu mare grijă pentru reducerea cantității deșeurilor.

Frumoase succese obținute de țesătoarea Harakszin se datoresc muncii înfocșite de zi cu zi pe care o depune pentru a cîntec așa cum se cuvine ziua de 23 August.

La terminarea școlii

Au trecut cîteva zile de cînd elevii școlii de 7 ani din comuna Teremia-Mare, raionul Sînicolaul Mare, au dat ultimul examen. Pentru elevii care anul acesta, au absolvit școala, ziua ultimului examen era ultima zi pe care o petreceau ca elevi în această școală, unde ani la rînd, sub îndrumarea profesorilor, au dobîndit o serie de cunoștințe.

Cu această ocazie elevii, printre care Ioan Văcaru, Constantin Strbu, Ioan Galetaru și Silvia Curt, sub îndrumarea tov. profesor Iosif Fettih au pregătit o scenetă care a fost transmisă în ziua de 26 iunie a.c. prin centrul de radiodifuziune al comunei.

Ioan Mihui, coresp.

Mobilizarea rezervelor interne — în atenția cercului ASIT

Mobilizarea, descoperirea și utilizarea rezervelor interne constituie una din problemele principale ale întreprinderilor. Prin rezerve interne se înțeleg acele posibilități care nu au fost încă folosite pentru creșterea producției și productivității muncii. Din cadrul lor fac parte înlăturarea diferitelor pierderi din timpul de lucru, buna organizare a locului de muncă, creșterea nivelului tehnico-profesional al muncitorilor, răspindirea experienței înaltă. Cea mai importantă rezervă internă o constituie însă folosirea timpului de lucru, izvor de creștere a productivității muncii.

La uzinele „Flamura roșie” acțiunea de mobilizare a rezervelor interne a stat, în ultimul timp mai ales, în centrul preocupărilor cercului ASIT pe uzină.

Anul trecut, în cadrul concursului de cercetări tehnico-științifice organizat de filiala ASIT Arad pentru rezolvarea temei în legătură cu creșterea productivității muncii, inginerul Liviu Selmereanu, membru al cercului ASIT de la uzinele „Flamura roșie” a prezentat lucrarea: „Descoperirea și mobilizarea rezervelor interne prin planul măsurilor tehnico-organizatorice”. Lucrarea ce a fost distinsă cu premiul I. Această lucrare a fost evidențiată în cadrul consfățuirii pe țară a tuturor filialelor ASIT, consfățuirea organizată la București în zilele de 15-16 mai 1954, de către Consiliul Central ASIT.

Lucrarea inginerului Selmereanu cuprinde o nouă metodă pentru descoperirea și utilizarea rezervelor interne. Metoda constă în întocmirea unui plan de măsuri tehnico-organizatorice și urmărirea îndeplinirii acestuia în plan. În vederea îndeplinirii în termen a diferitelor lucrări propuse de către muncitori și tehnicieni pentru mobilizarea rezervelor interne. Această lucrare a fost întocmită pe baza studiului literar și tehnic de specialitate sovietică și maghiară, precum și pe baza experienței și învățămintelor în aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice din anii 1952-1953 la uzinele „Flamura roșie” Arad.

Rezultatele concrete obținute au confirmat posibilitățile pe care le au întreprinderile pentru punerea în valoare a rezervelor interne în vederea realizării unei producții sporite.

Membrii cercului ASIT de la uzinele „Flamura roșie” au sprijinit efectiv realizarea măsurilor tehnico-organizatorice, pentru mobilizarea rezerve-

lor interne, prin întocmirea de studii și proiecte, stabilind totodată și eficacitatea economică a măsurilor, eliberând astfel serviciile tehnice de aceste lucrări care s-ar fi executat cu intruziune și ar fi împiedicat desfășurarea la timp a lucrărilor obișnuite.

În felul acesta au fost executate de către inginerii Somlo și L. Siclovian o seamă de proiecte de dispozitive, dintre care cele mai importante sînt: proiectul unui dispozitiv pentru ridicarea cilindrilor de frînă la montaj, proiectul unui dispozitiv pentru introducerea și scoaterea vagonetelor de formă de la turnatorie, proiectele a două dispozitive pentru tras șabla și rulmenții la atelierul electricienilor, proiectul unor circuite speciale pentru montarea și deplasarea vagoanelor în sensul longitudinal al halei de montaj, precum și proiectul unui dispozitiv pentru rotirea șasiurilor la sudură. Punerea în aplicare a acestor dispozitive a ușurat în mare măsură eforturile fizice ale muncitorilor la operațiunile respective.

Pentru controlul îndeplinirii măsurilor tehnico-organizatorice, au fost întocmite grafice de urmărire a termenilor planificați și realizați. Cu ajutorul acestor grafice s-a putut urmări punerea în aplicare a peste 300 măsuri tehnico-organizatorice, cu ajutorul cărora s-a realizat creșterea productivității muncii cu 1,5 la sută la peste 700 muncitori. Aceasta a avut ca urmare o reducere a manoperei cu 272.000 ore, precum și eliberarea a 16 muncitori care au putut fi utilizați la alte munci.

Pe lângă toate aceste rezultate pozitive, se constată însă și unele dificultăți. Elaborarea planului de măsuri tehnico-organizatorice se face în unele secții superficiale, fără antrenarea muncitorilor fără stimularea inițiativelor creatoare a muncitorilor astfel încît o parte din rezerve au rămas ascunse. Asemenea lipsuri se manifestă mai ales în secția boghiurilor și în secția I-a metalurgică. Conducerea acestor secții vor trebui să ia măsurile necesare pentru lichidarea lipsurilor.

Membrii cercului ASIT de la uzinele „Flamura roșie” Arad, luptind pentru mobilizarea rezervelor interne, promovează puternic avînt al întreprinderii socialiste, sprijinind mișcarea inovatoare și raționalizatoare și contribuie la realizarea sarcinilor de plan la toți indicii.

Gheorghe Boșneag
membru în cercul ASIT al uzinelor „Flamura roșie” Arad.

O nouă școală de calificare

Cooperativa de producție meșteșugărească „Sebișana” din comuna Sebiș, raionul Gurahonț, an de an, luna de lună, își mărește sfera de activitate. Aproape zilnic se primesc cereri din partea cetățenilor meșteșugari care vor să muncească în cooperativă. Anul acesta s-a simțit nevoia deschiderii unei școli profesionale, unde să se pregătească cadre bine instruite din punct de vedere profesional. Astfel, cooperativa de producție meșteșugărească „Sebișana” cu sprijinul acordat de Uniunea regională a cooperativei meșteșugărești din Arad,

a deschis zilele trecute această școală frecventată de 15 elevi.

Concomitent cu frecventarea școlii, elevii au posibilitatea să învețe practic meșeria la care se califică, prin metoda sovietică Collear, individual și în brigadă.

În timpul școlarizării și calificării, acestor elevi li se asigură din partea cooperativei un salariu pentru întreținerea lor în școală timp de un an, care durează cursurile. În curînd ei vor deveni cîrmaci calificati.

Munteanu I. Vitalie
coresp.

Toată atenția dezvoltării gospodăriilor agricole anexe de pe lângă spitale

Înființarea gospodăriilor agricole anexe pe lângă întreprinderi și instituții dovedește grija permanentă pe care o acordă partidul și guvernul îmbunătățirii condițiilor de trai ale oamenilor muncii.

O mare importanță au gospodăriile agricole anexe de pe lângă spitale. Ele contribuie la buna aprovizionare a spitalelor cu produse proaspete și de bună calitate, la îmbunătățirea hranei bolnavilor.

În acest an, pe lângă unitățile spitalicești din orașul și regiunea Arad funcționează 8 gospodării agricole anexe. Acestea au la dispoziție o suprafață de 140 ha. teren arabil, din care 95 ha. reprezintă culturi ce formează baza furajelor necesare creșterii și întreținerii animalelor de muncă, de reproducție și pentru îngrășat. O suprafață de 45 ha. din care 21 ha. irigate, formează culturile de grădinițe.

În cadrul acestor gospodării anexe, se mai cresc un număr de 335 animale, din care 300 porci.

Suprafața de teren a gospodăriilor agricole anexe de pe lângă spitale a fost însumată conform planului de cultură specific fiecărei unități spitalicești, iar în prezent culturile în general bine dezvoltate, sînt în faza de întreținere.

Printre gospodăriile agricole anexe, unde s-a dat dovadă de spirit gospodăresc alît în perioada de însuminare, cit și în perioada de întreținere a culturilor vegetale se află cele de pe lângă spitalele din Lovrin, Sînicolaul Mare, spitalul T.B.C. Arad, spitalele de adulți din Arad, Lipova, Ineu, etc.

O atenție deosebită se acordă creșterii animalelor în cadrul gospodăriilor anexe de pe lângă spitalele unificate T.B.C. Arad, spitalul Sînicolaul Mare și spitalul de adulți Arad.

Pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la extinderea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturile de pămînt individuale, gospodăriile anexe de pe lângă spitale au dat sprijin în această direcție unui număr de 24 muncitori și funcționari din cadrul spitalelor. Acestora li s-a arat pămîntul și au fost ajutați cu atelaje, semințe și răsaduri de către gospodăriile anexe. La rîndul lor, mulți din acești muncitori și funcționari au contribuit, prin muncă voluntară, la prășitul și plivitul culturilor din gospodăriile anexe respective.

Dacă gospodăriile agricole anexe de pe lângă unitățile spitalicești mai sus amintite au obținut unele rezultate bune, în cadrul acestora mai sînt și lipsuri. De pildă, la gospodăria agricolă anexă de pe lângă așezămintul din Ineu au rămas nelucrate 4 ha. teren încă din anul trecut. Cu toate că acest teren a fost împrumutat în trecut ca oazărie, acesta ar fi putut produce — dacă era lucrat din toamnă — furaje pentru animale. Deci, nu întîmplător animalele de la această gospodărie a-

nexă sînt slabe, neavînd furaje suficiente. Întreținerea porcilor lasă foarte mult de dorit la această gospodărie anexă. Cocina porcilor e cu totul necorespunzătoare. Prin curtea gospodăriei se găsesc materialele necesare pentru construirea unei coșini corespunzătoare cu o capacitate de 150-200 porci. De asemenea, există un tehnician și brațe de muncă. Nu există însă preocupare și inițiativă din partea conducerii gospodăriei anexă, a conducerii așezămintului și a secțiunii sanitare de pe lângă statul popular rațional Ineu față de construirea unor adăposturi corespunzătoare pentru animale.

La gospodăria agricolă anexă de pe lângă spitalul unificat de adulți și T.B.C. din Lipova, creșterea animalelor lasă mult de dorit. Conducerea acestei gospodării nu s-a gîndit că păsările au nevoie de coșe în raport cu numărul lor. Acestea trebuiau construite odată cu creșterea numărului de păsări. La dezvoltarea slabă a acestei gospodării agricole anexe care deservește ambele spitale, contribuie și faptul că conducerea spitalelor respective nu sprijină în destulă măsura gospodăria anexă.

La spitalul din Lovrin, s-a pus accentul doar pe producția de cereale, neglijîndu-se în întregime creșterea animalelor și a păsărilor. Această neglijență e motivată de conducerea, gospodăriile anexe și a spitalului cu argumentul că n-ar avea coșe.

Pentru ca gospodăriile agricole anexe de pe lângă unitățile spitalicești să contribuie în permanență la îmbunătățirea aprovizionării cu legume și zarzavaturi a spitalelor din orașul și regiunea noastră, acestora le revin sarcini importante. În momentul de față sarcina principală a tuturor gospodăriilor agricole anexe de pe lângă spitale este întreținerea culturilor prășitoare. Aceste lucrări trebuie efectuate la timp și conform regulilor agrotehnice. Conducerea gospodăriilor anexe trebuie să dea toată atenția creșterii porcilor, să asigure periodic vaccinarea lor. Conducerea gospodăriilor anexe cit și conducerea spitalelor trebuie să ia măsuri pentru terminarea reparării utilajului necesar campaniei de recoltare.

Secțiunile agricole de pe lângă spitalele populare orășenești și raionale, să sprijine dezvoltarea gospodăriilor anexe de pe lângă spitale. Secțiunile sanitare raionale trebuie să se ocupe de îndepărtarea de îndrumarea conducerilor gospodăriilor anexe în vederea dezvoltării acestora și obținerii de recolte bogate. Secțiunea sanitară regională, trebuie să efectueze un control permanent asupra felului cum conducerea gospodăriilor anexe se achită de sarcinile ce le stau în față, de felul cum acestea caută să lupte pentru lichidarea lipsurilor existente.

Nu mai astfel, gospodăriile agricole anexe de pe lângă spitale își vor îndeplini cu succes rolul pentru care au fost înființate.

În familia frățească a popoarelor din U.R.S.S.

R.S.S. Karelo-Fină pe calea unui nou avînt

de I. Vlorușin, secretar al C.C. al P.C. din R.S.S. Karelo-Fină

În familia frățească a popoarelor din Uniunea Sovietică se dezvoltă și înflorăște necontenit Republica Socialistă Karelo-Fină.

În trecut, Karelia era numită „înnulul păsărilor sălbatice” și al „poterilor neîmblătite”. Poporul Kareliei nu avea un stat propriu. Oprimat de un aparat funcționaresc birocratic, de chiburi și negustori, el a visat vecuri de-a rîndul la o viață liberă și a cîntat în nemuritoarele rîuri ale „Kalevali” pe minunata „Simpo”, de la care nădăjduiau să le vină fericirea.

Marea Revoluție din Octombrie, punînd capăt asupririi sociale și naționale, a adus libertate și poporului karelo-fin. Traducînd în viață înțeleapta politică națională leninist-stalinistă, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic, au luat toate măsurile necesare pentru renașterea politică, economică și culturală a poporului karelo-fin.

În martie 1940, cea de a șasea sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., satisfăcînd dorința oamenilor muncii, a hotărît să transforme Republica Sovietică Socialistă Autonomă a Kareliei în Republica Sovietică Socialistă Unională Karelo-Fină. În fața poporului karelo-fin s-au deschis noi perspective de dezvoltare.

Războiul și ocupația fasciștă au pricinuit mari pagube economiei și culturii republicii. Peste 200 de întreprinderi au fost transformate în morne de ruine; S.M.T.-urile, colhozurile și sovhozurile au fost jefuite, iar capitala republicii — Petrozavodsk — a avut enorm de suferinți.

În perioada de după război, datorită grijii permanente a Partidului Comunist și Guvernului Sovietic și ajutorului frăcesc al popoarelor din U.R.S.S., poporul karelo-fin a lichidat în scurtă vreme urmările războiului și a făcut pași mari înainte. S-au executat mari lucrări de construcție. A fost reconstituită din punct de vedere tehnic ramura principală a economiei naționale a republicii — industria forestieră.

Industria lemnului dă an de an o producție tot mai mare. Anul trecut transportul lemnului din păduri a crescut cu 1.500.000 m.c. în comparație cu anul 1952, iar anul acesta va crește cu 2.150.000 m.c. în comparație cu anul 1953.

Guvernul Sovietic alocă anual mijloace importante pentru construcția de locuințe și de așezăminte social-culturale. În 1953, numai muncitorii forestieri au primit în plus 131.000 m.p. de suprafață locativă.

Paralel cu creșterea producției exploatarea forestieră, crește și producția de hirtie, celuloză, carton, pi-căci, case prefabricate și produse chimico-lemnose. Astfel, în decurs de șase ani, combinatul de construcții de case prefabricate din Petrozavodsk a furnizat diferitelor șantiere din U.R.S.S. și centrelor forestiere ale republicii, case de locuit în suprafață de peste 600.000 m.p.

Industria extractivă, industria peștelui și alte ramuri industriale au luat de asemenea o mare dezvoltare. Anul trecut volumul global al producției industriale a crescut cu 18% în comparație cu 1952.

C mare atenție se acordă dezvoltării industriei ușoare și alimentare, extinderii rețelei de magazine și întreprinderii ale alimentației publice, dezvoltării nevoilor de trai ale populației. Numai în cursul celui de al doilea semestru al anului 1953, în republică s-au deschis 128 de magazine și restaurante noi, s-au vîndut populației noi mărfuri cu 186.000.000 de ruble mai mult decît în 1952.

Transformări radicale s-au petrecut și în viața satului karelo-fin. Agricultura socialistă a republicii este astăzi înzestrată cu o tehnică de prim rang.

Pămîntul Kareliei era socotit pe vremuri ca neroditor. Viața a răsturnat însă această părere. Sprijinindu-se pe o tehnică puternică și pe știința sovietică înaintată, folosind experiența colhozurilor și sovhozurilor din republicile sovietice frățești, numeroase colhozuri și sovhozuri din R.S.S. Karelo-Fină obțin rezultate strălucite în dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor.

Paralel cu dezvoltarea economiei se ridică și bunăstarea materială a oamenilor muncii, crește nivelul lor cultural. Se știe că în Karelia dinainte de Revoluție, aproape 85% din localnici erau neștiutori de carte. Astăzi din lipsa de cultură de altădată nu a mai rămas nici urmă. A fost înființat învățămîntul general de șapte ani și se fac pregătiri pentru trecerea la învățămîntul general de 10 ani.

În republică funcționează aproximativ 700 de școli, în care învață de peste cîinci ori mai mulți elevi decît în 1916, au fost deschise peste 20 școli medii tehnice și alte școli medii specializate.

Încă înainte de război a fost întemeiată Universitatea de Stat Karelo-Fină.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic nu precupește nimic pentru dezvoltarea științei și artei poporului karelo-fin, pentru înflorirea culturii sale — națională în formă socialistă în conținut.

În republică a fost creată și desfășoară o rodnică activitate științifică filială karelo-fină a Academiei de Științe a U.R.S.S. Tot aici funcționează și o filială a Institutului Marx-Engels-Lenin-Stalin de pe lângă C.C. al P.C.U.S.

Înflorire literatură și arta poporului karelo-fin. În republică funcționează numeroase teatre, în fiecare oraș și centru rațional există cămine culturale, săli de teatru și de cinema, cluburi.

În anii Puterii Sovietice, în R.S.S. Karelo-Fină s-au ridicat numeroase cadre de muncitori și fruntași ai agriculturii, oameni de știință, medici, profesori și învățători, ingineri, agronomi și tehnicieni. Oamenii muncii au promovat din rîndurile lor un mare număr de excelenți organizatori, oameni de stat și conducători politici.

Poporul karelo-fin își dă perfect seama că succesele obținute în dezvoltarea economiei și culturii se datorează în întregime înțeleptei politici naționale leninist-staliniste a Partidului Comunist, ajutorului frătesc al popoarelor din U.R.S.S. și în primul rînd al marelui popor rus.

Patru secole și jumătate de la moartea lui Ștefan cel Mare

de prof. S. DUMITREAN

Se împlinesc azi 450 ani de la moartea lui Ștefan cel Mare. Ocupînd un loc de frunte printre domnitorii Moldovei, Ștefan cel Mare a fost totodată un patriot înălțat, un luptător activ pentru cauza eliberării țării sale de sub jugul otoman. Om politicii clarvăzător, Ștefan a înțeles încă de atunci că țara sa numai în strînsă alianță cu țările vecine se va putea apăra de robia turcească.

Pentru a înțelege mai bine politica chibzuită a lui Ștefan, să vedem care era situația internațională în a doua jumătate a secolului al XV-lea, adică în momentul cînd Ștefan cel Mare ajunge la domnia Moldovei.

În 1453, turcii au izbutit, printr-un asediu îndelung pregătit și puternic dezlănțuit, alături de pe mare, cit și de pe uscat, să ocupe Constantinopolul. Ultima lăcărire a imperiului bizantin s-a stins acum. Imperiul otoman luă locul imperiului bizantin, iar Constantinopolul deveni Istanbulul turcesc. Lichidînd astfel singurul punct de rezistență, de o importanță vitală, rămas în spatele înaintării lor, turcii s-au putut socoti stăpînită pe pămîntul Europei.

La cuceririle lor din Peninsula Balcanică trebuie acum adăugate ulterior și Țările Române. Deși acestea nu erau un timp ocupate de otomani, Țara Românească le deveni tributară la sfîrșitul domniei lui Mircea cel Bătrîn, iar Moldova consimțise să le plătească haraci în timpul lui Petru Aron — antecesorul lui Ștefan — ceea ce apăsa greu pe umerii poporului.

Astfel, cî pe atunci se aflau sub dominație otomană toate popoarele de la sud de Dunărea de jos, iar Țările Române își păstrau numai o oarecare independență.

În urma ocupării Constantinopolului de către turci, legăturile economice dintre Occident și Orient au fost aproape cu totul întrerupte, iar drumul comercial care trecea prin Moldova, amenințat să cadă sub control turcesc.

În aceste împrejurări, la începutul lui aprilie 1457 intra în Moldova, pe valea Siretului, Ștefan, feciorul lui Bogdan cel ucis la Răușeni. Avea cu el o oaste de vreo 6.000 oameni, parte munteni, parte moldoveni din Țara de Jos, de unde, după tradiție, ar fi fost de fel însuși Ștefan. Petru Aron, ucigașul lui Bogdan, n-avu timp să se pregătească. În cîștigurile ce aveau loc, el fu învins și silit să ia calea pribegiei. Suceava primi cu bucurie pe Ștefan, proclamîndu-l domn pe cîmpia „Direptății”.

În timpul urmașilor lui Alexandru cel Bun, autoritatea boierilor mari se întărise în Moldova. Ei aveau în stăpînire lor sale numeroase, moșii întinse pe care țărani șerbi le muncneau dînd dijma și zeciuială din roade. Boierimea mare era scutită de dări. Ea urmărea să-și întărească puterea în dauna domnitorului și în tre anii 1432 și 1457 se obișnuise să facă apăr la puterile străine pentru a aduce pe tronul Moldovei pe parizanul cutărit sau cutării grupării boieresti.

Boierii cei mici aveau deseori interesul ca domnitorul țării să fie cit mai puternic, pentru a putea ține în frîn boierimea mare. Țăranii liberi din Moldova întîmpinau multe greutăți ca să-și poată menține niicile lor proprietăți, din pricina boierimii mari care voia să le la pămînturile. De aceea și aceștia susțineau dese-

ori pe domn, pentru a vedea slăvita puterea boierescă, fiind astfel interesați în întărirea statului centralizat.

În schimb, marea boierime, care făcea parte din statul domnesc, considera pe turci ca un fel de stăpîni mai îndepărtați, care puteau fi înblînziți prin daruri.

În a doua jumătate a secolului al XV-lea, comerțul moldovenilor se dezvoltă mult, cîci în urma „închînării” către turci, sultanul le dă în 1456 învoire să-și transporte fără opreliști mărfurile lor pe corăbii la Constantinopol și la Brusa. Se dezvoltase așadar economia țării, mai ales producția de cereale. Se defășeaza păduri, se desțelenesc pămînturi noi și crește valoarea satelor feudale. În acest timp se produce și o transformare în dezvoltarea marii proprietăți feudale în cadrul căreia renta în produse capătă preponderanță asupra rentei în muncă. Dezvoltarea producției de cereale-marfă pentru piața internă determină în acest timp și o dezvoltare rapidă a rentei în bani.

Paralel cu aceste transformări, are loc o mare creștere a producției meșteșugărești, ceea ce determină dezvoltarea rapidă a orașelor.

Datorită acestei evoluții economice, se înțelege și mai mult lupta între boierime și țărănime în forma refuzului de a presta muncă, fuga de pe moșii, răscoalele, actele de haideucie.

Petru Aron și cu cel 60 boieri mari făcuseră acul închinării, sfîind că tributul de 2.000 galbeni la care se obligau nu era suportat de ei, ci tocmai de masele țărănești și de țirgoarele. Pe de altă parte însă, în lupta dintre țărănime și marea boierime se întîmpla uneori ca domnul, a căru-

putere sporea odată cu acțiunea de centralizare a statului, să nu fie de partea boierilor. Prin supunerea către turci ei obțineau totmai o slăbire simțitoare a puterii domnului și întărire a puterii lor.

De aceea, boierii mari, în dorința de a slăbi puterea domnului, pentru a o înlăți pe a lor, căutau protecția turcilor, împotriva intereselor de independență a țării. Jugul turcesc va apăsa însă tot mai greu poporul, mai ales pe micii proprietari liberi și pe țărani șerbi, în sarcina cărora cădea plata tributului și care erau supuși la toate dările și muncile necesare, pentru a satisface cererile marii boierimii. Jugul turcesc va apăsa și pe locuitorii țărilor, care vor fi tot mai stîngheriți în practica largă a comerțului și meșteșugurilor lor. De aceea, negustorii țărilor și cetățenii sprijineau și ei întărirea puterii domnului, care le asigura independența și drumurile de comerț.

Ștefan cel Mare, devenind domn, se va sprijini mai ales pe mica boierime, pe locuitorii țărilor și pe țărani. O parte din boierimea mare, vîzînd succesele inițiale ale lui Ștefan împotriva lui Petru Aron, l-a acceptat deocamdată pe Ștefan. Că această mare boierime n-a fost adusă la ascultare completă față de domnitor, ne-o dovedesc unele fapte și faptul că Ștefan în cîteva rînduri a dat ordin să fie „lățați” boierii trădători.

Viața și propășirea economică a țării sale este o permanentă grijă a lui Ștefan cel Mare. Astfel, pentru nevoile comerțului feudal și în același timp, ca un semn de suveranitate, el a bătut bani de argint: unii au 13 milimetri în diametru și poartă inscripții, iar alții, mai mici, (10 milimetri în diametru) sînt fără inscripții. Ștefan a reinnoit și a dat numeroase privilegii comerciale multor negustori din orașele vecine cu Moldova.

Ștefan cel Mare a dus o politică externă chibzuită. El a căutat să n-aiibă niciodată doi dușmani în același timp. Într-adevăr, primul obiectiv după venirea în scaun a fost consolidarea domniei și acestui scop și-a subordonat toate acțiunile în prima parte a domniei. În momentul însă cînd, prin moartea lui Petru Aron, a dispărut pretendentul principal și deci domnia a fost asigurată, Ștefan s-a putut gîndi și la o politică de rezistență față de turci. O asemenea politică însă comporta mari primejdii. Cine îndrăznea s-o facă, trebuia să ia toate măsurile, toate precauțiunile. Într-adevăr, turcii puteau amenința Moldova nu numai direct, ci și indirect, prin cei care ascultau de dinșii și anume pe de o parte prin munteni, care erau cu totul în mina lor (garnizoana turcească din Giurgiu putea ajunge în cîteva ceasuri la București), pe de altă parte, prin țărani din Crimeea. O luptă împotriva turcilor însemna implicit o luptă cu acești — de voie, de nevoie — aliați ai lor. Cel dintîi lucru care se impunea era, prin urmare, scoaterea Munteniei de sub turci, asigurarea, printr-un domn devotat lui Ștefan, că armata acestei țări nu se va alipi armatei sultanului. Deoarece Radu cel Frumos, domnul Munteniei nu voia să lupte împotriva turcilor, Ștefan va urmări între 1470-1474 îndepărtarea lui din scaun.

Sultanul turcilor, Mahomed al II-lea, fusese ocupat cu luptele din Asia. Dar odată campania din Asia terminată, începe să se ocupe personal de situația nou creată de Ștefan în nordul Dunării. Sultanul avea dealtfel motive temeinice să nu se încredințe în Ștefan, întrucît acesta se amestecase în chestiunile interne ale Țării Românești, vasală plăcată turcilor. Ștefan nu dă ascultare or-

dinelui sultanului pentru plata tributului. De aceea Mahomed al II-lea hotărăște o expediție militară împotriva Moldovei. Deși Soliman Haidimul, comandantul forțelor turcești din Peninsula Balcanică era ocupat cu asediul cetății Sutor din Albania, el primește ordin să lase totul la o parte și să se îndrepte neîntîrziat spre Moldova.

În aceste momente grele, Ștefan a dovedit o deosebită capacitate militară, folosind terenul și alegînd el ziua și locul luptei. După obiceiul cel vechi, Ștefan a poruncit să se facă pustul în fața dușmanului. Locuitorii satelor de pe drumul pe care înainta Soliman și-au părăsit locuințele, ascunzînd vîle, grîne, nu-tref, tot ce aveau. În curînd foamea a început să se simtă în armata turcească. Pe de altă parte, Ștefan a căutat un loc potrivit de luptă care să nu permită desfășurarea tuturor forțelor lui Soliman, mult superioare ca număr, și în același timp să favorizeze mișcările proprii. Un asemenea loc era acolo unde râurile Racova și Vasluiul se varsă în Bîrlad. Terenul era mîlășinos, mîrginit de păduri și corespundea de minune intențiilor lui Ștefan. Aci s-a dat și lupta.

În ziua de 10 ianuarie 1475, o ceață groasă s-a lăsat peste cîmpul luptei. Ceața a ascuns turcilor pregătirile de luptă ale armatei lui Ștefan. La începutul luptei, el a condus personal operațiunile, dar dintr-un loc mai ferial. Un detașament în care intrau și se-cutii, a atacat frontul armatei turcești, în timp ce un al doilea a atacat din flanc. Primele rînduri ale armatei lui Ștefan au fost însă secerate de turci. Atunci Ștefan s-a aruncat el însuși în mijlocul bătăliei ca să-și încurajeze oastea, care a pornit cu și mai mult avînt la luptă, ceea ce a determinat retragerea turcilor. Totodată s-a produs printr-un al treilea detașament și un atac din spate, care a transformat retragerea lui So-

VIATA DE PARTID

Unde duce slaba îndrumare a organizației de bază de către comitetul raional de partid

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C. C. al P.M.R. din mai 1934 trasează organizațiile de partid o serie de sarcini menite să ducă la organizarea și desfășurarea în bune condiții a lucrărilor agricole de vară.

Majoritatea organizațiilor de partid din regiunea noastră desfășoară în prezent o vie muncă politică de masă, mobilizând și antrenând toate forțele în vederea cîștigării bătăliei pentru o recoltă bogată.

Nu se poate spune însă că toate organizațiile de bază de partid au înțeles rolul muncii politice de masă în asigurarea succesului campaniei agricole de vară, că ele au fost ajutate și îndrumate suficient în această direcție.

Să ne oprim, de pildă, asupra activității politice a organizației de bază de la gospodăria agricolă colectivă din Miniș. De la început trebuie să arătăm că aici în munca politică de masă există lipsuri de neîngăduit. Constatările vin de altfel să confirme acest lucru.

În gospodăria colectivă sînt lipsuri serioase în special în ceea ce privește întreținerea culturilor, ne mai vorbind de măsurile ce trebuiau luate în vederea câmpului de recoltare.

Dacă există asemenea lipsuri, acestea nu sînt întâmplătoare. Organizația de bază (secretar Vasile Micuț) de la gospodăria agricolă colectivă din Miniș, nu respectă hotărîrile partidului și guvernului. De pildă, Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C. C. al P.M.R. cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treierat, înămînțat și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectare pe 1934, n-a fost prelucrată nici pînă în prezent în adunarea generală a organizației de bază și nici în adunarea generală a gospodăriei colective. Atunci e lesne de înțeles de ce colectivității nu dau importanță cuvenită întreținerii culturilor, pregătirii campaniei de recoltă, etc. Nici pînă în momentul de față unelele agricole necesare recoltării n-au fost reparate.

Deși organizația de bază are întocmit un plan de muncă trimestrial, acesta nu este respectat. Adunările generale ale organizației de bază nu se țin cu lumina. Se procedează profund greșit de a se ține adunarea organizației de bază din gospodăria colectivă împreună cu cea din sat, lucru

ce s-a practicat timp îndelungat și se practică chiar și în momentul de față. Desigur că în asemenea împrejurări nu pot fi dezbătute temeinic problemele ce frîmțau gospodăria colectivă, nici problemele ce frîmțau satul, deoarece sarcinile sînt diferite.

Strînște mirare faptul că activității comitetului raional de partid Lipova nu s-au sesizat de acest lucru. Nu se poate spune că la această organizație de bază n-au fost activiști ai comitetului raional de partid. Au fost de mai multe ori și au stat chiar timp îndelungat în cadrul gospodăriei colective fără însă a sesiza aceste lipsuri și a lua măsuri pentru înlăturarea lor. De pildă, tov. Andrei Verbetz, activist al secției agrare a Comitetului raional de partid Lipova a fost în repetate rânduri la această gospodărie, tov. Verbetz s-a mîrginit să ducă însă o muncă superficială, nestrăduindu-se să sesizeze cauzele lipsurilor și să sprijine organizarea muncii comunistilor și a consiliului de conducere.

De asemenea, tov. Stoian Sava, instructor al comitetului raional de partid, în al cărui sector este și această organizație de bază, nu s-a preocupat cu îndrumarea și controlarea muncii acestuia.

Hotărîrea C. C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii politice de masă în rîndurile oamenilor muncii de asemenea a fost neglijată. Aici nu numai că nu se face instruirea agitatorilor, dar pînă în prezent nici nu s-a format colectivul de agitatori.

De asemenea, organizația de bază nu s-a gândit nici pînă în momentul de față să aibă gazeta de perete.

Activul fără de partid, deși format de curînd, figurează doar pe hîrtie. În general, se poate spune că organizația de bază de la gospodăria agricolă colectivă din Miniș, slab îndrumată din partea comitetului raional de partid Lipova, nu-și duce la îndeplinire sarcinile ce-i revin în ce privește conducerea organizațiilor de masă, în desfășurarea muncii politice de masă în rîndurile colectivităților. Inuși tov. Dumitru Ilica, secretar al Comitetului raional de partid, care răspunde de această gospodărie, deși cunoaște lipsurile existente, n-a căutat să analizeze cauzele acestora și să ia măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea muncii. Datorită acestui fapt, organizația de bază U.T.M. din cadrul gospodăriei n-a ținut adunări timp îndelungat și nici n-a existat o preocupare ca în rîndul a-

cesteia să fie atrași cît mai mulți tineri. Ba mai mult, organizația de bază a partidului n-a căutat să se întărească prin primirea de candidați de partid. Pînă în prezent n-a primit nici un candidat de partid, deși în cadrul gospodăriei sînt colectivități fruntași în muncă, care doresc să devină candidați de partid. O tendință nesănătoasă manifestă în această direcție chiar tov. Vasile Micuț, secretarul organizației de bază, care în loc să se preocupe de această problemă, manifestă dezinteres.

Situația existentă în gospodăria agricolă colectivă din Miniș nu mai poate dăinui. Pentru aceasta însă organizația de bază trebuie să lupte cu multă hotărîre; gospodăria agricolă din Miniș trebuie să fie exemplu pentru sectorul agricol individual.

Comitetul raional de partid Lipova are datoria să ia măsuri urgente pentru întărirea activității politice la gospodăria agricolă colectivă din Miniș și să dea — prin activiștii săi — un sprijin calificat organizației de bază. Activiștii de partid au datoria să îndrume în mod concret și nu „în general”, munca organizației de bază în ceea ce privește mobilizarea membrilor de partid și a tuturor colectivităților la muncile agricole de vară, să cunoască adine problemele gospodăriei pentru a putea combate la timp orice tendință de formalism în activitatea organizației de bază.

Controlul executării este o condiție hotărîtoare a îndeplinirii sarcinilor. De aceea, membrii comitetului raional de partid Lipova trebuie să dea o atenție deosebită îndrumării practice și controlării activității fiecărui activist asupra felului cum ajută organizațiile de bază.

Îndrumată de comitetul raional de partid, organizația de bază din gospodăria colectivă din Miniș va trebui să treacă de îndată la organizarea colectivului de agitatori, să asigure instruirea săptămînală a acestora, să fie confecționată gazeta de perete și constituit colectivul de redacție al acesteia, să îndrume activitatea organizațiilor de masă, să dea cea mai mare importanță pregătirii adunărilor generale ale organizației de bază, care să se termine cu hotărîri concrete în vederea îmbunătățirii muncii. Numai în felul acesta organizația de bază din Miniș va putea fi la înălțimea sarcinilor ce-i stau în față.

Printre cei mici

Privim panourile din fața gospodăriei agricole colective „Viața Nouă”, din comuna Sintana, cînd niște glasuri vesele de copii m-au făcut să mă îndrept spre prima clădire. În curte, la umbra brazilor printre tîlșuri, 45 de copii ai colectivităților, romîni, maghiari și germani se jucau veseli și gălăgioși în jurul celor două educatoare.

Cînd tovarășa educatoare Eros-lava Pauciu anunță terminarea pauzei, copiii se împart în două grupe, grupa „celor mari” și grupa „celor mici” și intră cuminți în perfectă ordine în clasă.

În clădirea grădiniței domnește o curățenie exemplară. În antreul curat și frumos pavoază cu tablouri și desene sînt așezate dulapuri pentru hainele copiilor, iar în clasă vezi un mobilier drăguț pentru copii, mese, bănci, culere și o mulțime de jucării. Aici copiii învață poezii și jocuri noi.

Alături, într-o cameră, e instalat spălătorul, în alta cîntina, iar în a treia sînt frumos aliniate mai multe pătucuri pentru copilași. Aici e dormitorul unde copiii colectivităților dorm după masă în orele rezervate pentru somn.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Sub atenta supraveghere a celor două educatoare și a două îngrijitoare, copiii colectivităților din Sintana petrec zile frumoase la creșă și grădinița sezonieră a gospodăriei colective în timp ce părinții lor muncesc la cîmp pentru a obține recolte bogate.

Gheorghe Dimitrov — mare antifascist și luptător pentru pace

Acum cinci ani, la 2 Iulie 1949 lumea întreagă a aflat vestea tristă a morții lui Gheorghe Dimitrov, înfăptuit revoluționar al proletariatului antifascist, patriot slăvit al țării sale, luptător activ pentru pace.

Viața și activitatea lui Gheorghe Dimitrov a fost o întrupare vie a marilor victorii și realizări ale epocii noastre. Fiind muncitor în tinerețe, el a devenit unul dintre cei mai culti oameni ai timpurilor noastre, un marxist-leninist înaltat. Gheorghe Dimitrov s-a născut la 18 Iunie 1882 dintr-o familie de muncitori bulgari. Din fragedă copilărie el a cunoscut o viață plină de lipsuri. La vîrsta de 12 ani a fost nevoit să părăsească școala, deoarece trebuia să-și cîștige pînă și să-și ajute familia. Dimitrov a început să lucreze într-o tipografie unde s-a calificat repede ca zetar. Cu cît cunoștea mai bine viața, cu atît mai puternic creștea în sufletul lui protestul împotriva asuprii și exploatarei care domnea în jurul său.

În anul plin de dorința de a cunoaște, citea foarte mult. El căuta calea spre o viață plină de dreptate, calea spre fericire pentru toți oamenii muncii, pentru toți oamenii de pe pămînt. El citea și recita operele minunate ale poetului bulgar, Hristo Botev, căzut în luptă pentru libertate și independența națională a țării. El a studiat articolele lui Dimitar Blagoev, fondatorul istoriei socialiste din Bulgaria. Cîteva cu interes literatură progresistă rusă din acel timp.

În 1902, Gheorghe Dimitrov a intrat în rîndurile Partidului Muncitoresc Social Democrat din Bulgaria și a aderat de îndată la aripa lui de stînga, care ducea o luptă aprigă împotriva oportunistului și reformismului. În 1903 aripa revoluționară s-a constituit în partidul de stînga stător al „tesniacilor”. Gheorghe Dimitrov a devenit secretarul organizației din Sofia a „tesniacilor”. În 1905 Dimitrov a fost ales secretar al Uniuilor Sindicale revoluționare din Bulgaria. Timp de 18 ani, pînă în 1923, el împreună cu alți fruntași revoluționari a condus sindicatele din Bulgaria. În acești ani sindicatele din Bulgaria au desfășurat o serie de mari lupte greviste, apărînd cu succes interesele clasei muncitoare. Gheorghe Dimitrov s-a ridicat împotriva războaiului pe care îl pregăteau imperialiștii în 1911, cu un an înainte de izbucnirea războiului balcanic, care a prevestit primul război mondial. În articolul intitulat „Trebuie să fim gata” el scria: „Burgezia cu o stare de spirit naționalistă-sovinistă duce la război, clasa muncitoare trebuie să se unească, să-și strîngă rîndurile pentru a obține pacea în Balcani”. În acei ani Gheorghe Dimitrov a fost crunt prigonitor de dușmani.

În 1913, Gheorghe Dimitrov a fost ales deputat al Adunării Populare, adică al parlamentului bulgar. Era primul caz în Balcani cînd un muncitor era ales deputat în parlament. În timpul primului război mondial Dimitrov și-a dus munca de partid pe front și în spatele frontului. El a salutat cu entuziasm victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Autoritățile s-au grăbit să-l arunce în închisoare, învinuindu-l de a fi instigat pe soldați la nesupunere. Nu mai avînd revoluționar din țară, prezentînd un puternic ecou al revoluției socialiste din Rusia, l-a eliberat pe Dimitrov din închisoare în 1918.

În 1919 partidul „tesniacilor” s-a transformat în Partidul Comunist din Bulgaria. Un an mai tîrziu, Gheorghe Dimitrov a plecat ilegal în Rusia Sovietică pentru a participa la congresul Internaționalei comuniste. Tot atunci a avut loc și prima întîlnire cu V. I. Lenin și I. V. Stalin.

În septembrie 1923 Gheorghe Dimitrov se afla în fruntea comitetului revoluționar principal care conducea răscoala muncitorilor și țăranilor bulgari împotriva guvernului fascist. Răscoala a fost înăbușită dar comunistii bulgari au tras învățăminte din înfrîngerea suferită. Ei au devenit și mai dîrzi în luptă pentru crearea alianței dintre muncitori și țărani. Dimitrov s-a văzut nevoit să emigreze. În străinătate el continua lupta împotriva fascismului. „Lupta împotriva fascismului... trebuie să fie strîns legată de lupta împotriva pericolului războiului” — declara el în 1929.

La 9 martie 1933 Gheorghe Dimitrov a fost arestat la Berlin. Cu puțin timp înainte de arestare sa, la 27 februarie fasciștii germani au incendiat Reichstagul. În aceeași zi el a fost acuzat de incendiu pe comunisti. Nici temerile fasciștii, nici lanțurile cu care l-au încătușat, nici tribunalul fascist nu au înfrînt curajul lui Gheorghe Dimitrov. El și-a declarat în mod deschis în fața judecătorului de instrucție și în fața tribunalului convingerile sale. Sînt un revoluționar al proletariatului, un discipol entuziast al Uniunii Sovietice — a spus el acuzatorilor săi în fața. Din acuzat Gheorghe Dimitrov a devenit acuzator.

Peste capul judecătorilor Dimitrov s-a adresat maselor populare alături de Germania însăși, citînd de dincolo de hotarele ei, chemîndu-le să creeze un front unic de luptă împotriva fascismului și împotriva pericolului unui nou război mondial. În zilele procesului de la Leipzig masele largi de oameni ai muncii din toate țările au creat un front unic de luptă împotriva fascismului și războiului. Primul succes al acestui front a fost zădărnirea planurilor fasciștilor germani cu privire la soarta lui Gheorghe Dimitrov. Tribunalul fascist s-a văzut nevoit să-și retragă acuzația. Autoritățile germane au încercat totuși să-l rețină pe Dimitrov în închisoare și numai la insistențele Uniunii Sovietice el a fost eliberat.

În 1935 Gheorghe Dimitrov a fost ales secretar general al Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste și a rămas în acest post pînă la dizolvarea Internaționalei Comuniste, în anul 1943. El a luptat neobosit împotriva pericolului unui nou război imperialist. În anul celui de al doilea război mondial Gheorghe Dimitrov a chemat pe comunistii din toate țările să fie în fruntea mișcării antifasciste de eliberare națională. El a condus lupta patrioților bulgari împotriva ocupanților germano-fasciști.

După zdrobirea Germaniei fasciste Dimitrov s-a întors în patrie, unde a dus o luptă consecventă pentru înstaurarea regimului popular, pentru întărirea legăturilor de prietenie cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Prietenia romîno-bulgară are adevărat și trănietă rădăcini în trecutul istoric al celor două popoare. Această prietenie a fost cimentată prin singele vărsat de fii popoarelor noastre în luptele purtate umăr la umăr pentru scuturarea jugului turcesc.

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

transformat în Partidul Comunist din Bulgaria. Un an mai tîrziu, Gheorghe Dimitrov a plecat ilegal în Rusia Sovietică pentru a participa la congresul Internaționalei comuniste. Tot atunci a avut loc și prima întîlnire cu V. I. Lenin și I. V. Stalin.

În septembrie 1923 Gheorghe Dimitrov se afla în fruntea comitetului revoluționar principal care conducea răscoala muncitorilor și țăranilor bulgari împotriva guvernului fascist. Răscoala a fost înăbușită dar comunistii bulgari au tras învățăminte din înfrîngerea suferită. Ei au devenit și mai dîrzi în luptă pentru crearea alianței dintre muncitori și țărani. Dimitrov s-a văzut nevoit să emigreze. În străinătate el continua lupta împotriva fascismului. „Lupta împotriva fascismului... trebuie să fie strîns legată de lupta împotriva pericolului războiului” — declara el în 1929.

La 9 martie 1933 Gheorghe Dimitrov a fost arestat la Berlin. Cu puțin timp înainte de arestare sa, la 27 februarie fasciștii germani au incendiat Reichstagul. În aceeași zi el a fost acuzat de incendiu pe comunisti.

Nici temerile fasciștii, nici lanțurile cu care l-au încătușat, nici tribunalul fascist nu au înfrînt curajul lui Gheorghe Dimitrov. El și-a declarat în mod deschis în fața judecătorului de instrucție și în fața tribunalului convingerile sale. Sînt un revoluționar al proletariatului, un discipol entuziast al Uniunii Sovietice — a spus el acuzatorilor săi în fața. Din acuzat Gheorghe Dimitrov a devenit acuzator.

Peste capul judecătorilor Dimitrov s-a adresat maselor populare alături de Germania însăși, citînd de dincolo de hotarele ei, chemîndu-le să creeze un front unic de luptă împotriva fascismului și împotriva pericolului unui nou război mondial.

În zilele procesului de la Leipzig masele largi de oameni ai muncii din toate țările au creat un front unic de luptă împotriva fascismului și războiului. Primul succes al acestui front a fost zădărnirea planurilor fasciștilor germani cu privire la soarta lui Gheorghe Dimitrov. Tribunalul fascist s-a văzut nevoit să-și retragă acuzația. Autoritățile germane au încercat totuși să-l rețină pe Dimitrov în închisoare și numai la insistențele Uniunii Sovietice el a fost eliberat.

În 1935 Gheorghe Dimitrov a fost ales secretar general al Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste și a rămas în acest post pînă la dizolvarea Internaționalei Comuniste, în anul 1943. El a luptat neobosit împotriva pericolului unui nou război imperialist. În anul celui de al doilea război mondial Gheorghe Dimitrov a chemat pe comunistii din toate țările să fie în fruntea mișcării antifasciste de eliberare națională. El a condus lupta patrioților bulgari împotriva ocupanților germano-fasciști.

După zdrobirea Germaniei fasciste Dimitrov s-a întors în patrie, unde a dus o luptă consecventă pentru înstaurarea regimului popular, pentru întărirea legăturilor de prietenie cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Prietenia romîno-bulgară are adevărat și trănietă rădăcini în trecutul istoric al celor două popoare. Această prietenie a fost cimentată prin singele vărsat de fii popoarelor noastre în luptele purtate umăr la umăr pentru scuturarea jugului turcesc.

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

Prietenia romîno-bulgară a căpătat

un conținut nou, mai profund, prin deplină unitate a țelului care insufletește cele două popoare, prin apartenența lor comună la familia frățască a popoarelor lagărului socialist, în frunte cu Marea Uniune Sovietică.

Intemeiat pe fundamentul de granit al internaționalismului proletar, pe dragostea și atașamentul față de Uniunea Sovietică, prietenia romîno-bulgară se întărește an de an spre binele popoarelor, se adîncește colaborarea economică multilaterală, se dezvoltă schimbul de valori culturale, etc.

Podul peste Dunăre inaugurat recent — pod al prieteniei dintre poporul român și poporul bulgar realizat cu sprijinul Uniunii Sovietice — reprezintă o strălucită manifestare a relațiilor de tip nou, fără precedent în istorie care s-au statornicit între țările lagărului democrat, relații bazate pe colaborare multilaterală, pe ajutorul reciproc, frățesc, între popoarele egale în drepturi și în deosebi pe generosul ajutor acordat acestor popoare de către Marea Uniune Sovietică.

Republica Populară Bulgară, pentru crearea căreia Gheorghe Dimitrov a contribuit cu toate forțele, se dezvoltă și înflăorește. În 1933 producția globală a industriei bulgare a depășit de peste patru ori nivelul dinainte de război.

La Congresul al VI-lea al Partidului Comunist din Bulgaria care a avut loc recent, primul ministru Vico Cervenkov în raportul său a declarat că datorită industrializării cu succes a țării, Bulgaria s-a transformat dintr-o țară agrară înopotată într-o țară industrială agrară.

Transformările radicale au avut loc în agricultura Bulgariei. Gospodăriile agricole cooperativă de muncă dispun de peste 60 la sută din pămîntul arabil, 52 la sută din numărul total al gospodăriilor țăranilor au intrat în aceste cooperative. Producția globală a agriculturii a reprezentat anul trecut 130 la sută față de nivelul dinainte de război. Partidul Comunist și Guvernul Bulgariei acordă o uriașă atenție înținerii alianței dintre clasa muncitoare și țăranime, avîntului continuu al agriculturii și îmbunătățirii nivelului material și cultural al populației. Gheorghe Dimitrov a visat o Bulgarie socialistă. După cum a raportat Vico Cervenkov la Congresul al VI-lea, în R. P. Bulgaria au și fost construite bazele socialismului. Au fost create condițiile necesare pentru o dezvoltare rapidă a țării pe calea socialismului și pentru un avînt considerabil al nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Gheorghe Dimitrov a muncit din toate puterile sale pentru întărirea securității Bulgariei și pentru consolidarea păcii în întreaga lume. Astăzi mișcarea partizanilor păcii a cuprins toate țările și a devenit unul din factorii de cea mai mare importanță din zilele noastre. Politica agresivă a S.U.A. în Asia și în Europa dă faliment. Lagărul păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică luptă cu succes pentru slăbirea continuă a încordării internaționale, pentru înfrîngerea armei atomice și cu hidrogen, pentru reducerea înarmărilor, pentru securitatea colectivă în Europa și Asia.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Exemplul viu al antifascistului neînfricat și luptătorului neclintit pentru pace — Gheorghe Dimitrov, insufletește pe oamenii muncii la luptă continuă împotriva agresorilor imbeciliști.

Declarația comună a lui Ciu En-lai și a primului ministru al Birmaniei

PEKIN (Agerpres). — China Nu anunță:

La 29 iunie, la Rangoon, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat al R.P. Chineze, și U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, au dat publicității următoarea declarație comună:

„I. La invitația primului ministru al Uniunii Birmane, U Nu, premierul Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, fiind în drum de la Geneva spre Pekin, a vizitat capitala Uniunii Birmane — Rangoon, unde a stat două zile. În acest răstimp, cei doi prim-miniștri au discutat în mod liber și sincer problemele care reprezintă un interes comun pentru cele două țări.

II. Cei doi prim-miniștri își reafirmă poziția că vor face tot ce le va sta în putință pentru menținerea păcii în întreaga lume și îndeosebi în Asia de sud-est. Ei își exprimă speranța

că problema restabilirii păcii în Indochina, care se discută la Geneva va fi rezolvată în mod satisfăcător.

III. În privința principiilor care, potrivit acordului dintre China și India, stau la baza relațiilor reciproce dintre aceste două țări și anume:

1. Respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității;
2. Neagresiune;
3. Neamestecul reciproc în afacerile interne;
4. Egalitate și avantaje reciproce;
5. Coexistența pașnică.

Prim-miniștrii au căzut de acord că aceste principii trebuie să fie principii fundamentale și pentru relațiile reciproce dintre China și Birmania. Dacă aceste principii vor fi respectate de toate țările, coexistența pașnică a țărilor având sisteme sociale diferite va fi asigurată, iar amenințarea și primejdia agresiunii și amestecului în afacerile interne vor ceda loc sentimentului de securitate și încredere reciprocă.

IV. Prim-miniștrii reafirmă că poporul oricărei țări trebuie să aibă dreptul să-și aleagă propriul sistem de stat și mod de viață, fără amestecul altor națiuni. Revoluția nu poate fi exportată; totodată, nu se poate îngădui încălcarea din afară a voinței generale exprimate de poporul oricărei țări.

V. Prim-miniștrii au căzut de acord ca țările lor să mențină un contact strâns pentru a lăra în viitor colaborarea prietenească dintre ele. Tratatul s-a deslășuit într-o atmosferă din cele mai prietenești și cordiale.

Cei doi prim-miniștri apreciază mult actualul prilej de a se întâlni și consideră că această întâlnire va servi cauzei păcii.

Desfășurarea referendumului popular în R. D. Germană

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. anunță:

De trei zile se desfășoară în Republica Democrată Germană referendumul popular în problema „Pentru un tratat de pace și retragerea trupelor de ocupație sau pentru tratatul de pace și „tratatul general” și slăbirea trupelor de ocupație pentru termen de 50 ani?”.

Presă democrată germană scrie despre entuziasmul participării la referendum a populației. Încă spre jumătatea celei de a doua zi de votare se terminase complet votarea. În 1933 comune, unde au participat la vot 100 la sută din cetățenii înscrși în liste. S-a terminat votarea într-o serie de circumscripții electorale din raionul berliner Weissensee — unde de asemenea au participat la vot 100 la sută din cei înregistrați pe liste.

Pînă la ora 12, în ziua de 28 iunie votaseră într-o serie de raioane din districtul Halle — 99,3 la sută din cetățenii înscrși în listele electorale; în unele raioane din districtul Frankfurt pe Oder — 98,8 la sută; în raioanele districtuale Potsdam și Schwerin — 98,6 la sută; în multe raioane din districtele Brandenburg, Erfurt, Rostock, Kottbus și Gera — între 96 la sută și 98 la sută ș.a.m.d.

Participarea activă la vot a populației Republicii Democrată Germană dovedește sprijinirea unanimă de către populație a politicii de pace și unificarea Germaniei pe o bază democratică dusă de guvernul muncitoresc-țărănesc al R.D. Germane.

Conferința de la Geneva

GENEVA (Agerpres). —

La 29 iunie a avut loc la Geneva, cea de a 19-a sesiune restrinsă a celor 9 delegații, în cadrul cărora s-a

discutat problema restabilirii păcii în Indochina. Următoarea sesiune va avea loc la 2 iulie.

Sosirea la Moscova a unui grup de oameni de știință din India

MOSCOVA (Agerpres). — TASS anunță:

La invitația Academiei de științe a U.R.S.S., la 29 iunie a sosit la Moscova un grup de oameni de știință din India. Grupul este condus de Prassan-

la Ciandra Mahalanobis, profesor la Institutul de statistică din India.

Oamenii de știință indieni se vor documenta asupra vieții științifice din țară și activității diferitelor instituții de cercetări științifice.

Sărbătorirea lui Glinka la Praga

PRAGA (Agerpres). — CETEKA anunță:

La 28 iunie, ministerul culturii al R. Cehoslovace, Uniunea compozitorilor Cehoslovaci, Asociația pentru prietenia cehoslovaco-sovietică și Filarmonica cehă au organizat un concert festiv închinat împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui M. I. Glinka, întemeietor al muzicii clasice naționale ruse. Concertul a avut loc la Casa oamenilor de artă din Praga. Au fost de față Václav Kopecký, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri și ministrul culturii; Zdeněk Fierlinger,

președintele Adunării Naționale, N. I. Semenov, prim-secretar al ambasadei U.R.S.S. în Cehoslovacia, reprezentanți diplomați ai țărilor de democrație populară, precum și V. S. Bogatirev, imputernicit al V.O.K.S.-ului în Cehoslovacia.

La concert au fost executate cele mai bune opere ale lui Glinka: sextetul în mi bemol major, uvertura la opera „Ruslan și Ludmila”, arii din „Ivan Susanin” și „Ruslan și Ludmila”, precum și fanlezia simfonică „Kamarinskia”. La concert s-au dat concursul muzicienilor și cântăreților de seamă cehoslovaci.

Situația din Guatemala

NEW-YORK (Agerpres). — TASS anunță:

După cum s-a mai anunțat, junta militară a lui Diaz și-a dat demisia. Noul guvern al Guatemalei se formează de către Monzon, care a făcut parte din junta colonelului Diaz.

Se anunță de asemenea că după ce Guatemala-City a fost bombardată și mitraliată la 28 iunie, Armas, căpetenia intervenționiștilor, a cerut juntei lui Diaz, care a venit la putere în Guatemala după demiterea președintelui Arbenz, să capituleze fără condiții.

LONDRA (Agerpres). — TASS anunță:

Potrivit știrilor sosit din Guatemala-City, colonelul Carlos Diaz, care și-a asumat funcțiile de președinte al Guatemalei după demiterea lui Arbenz, a fost arestat după formarea noului guvern.

Din informațiile agențiilor și presei străine reiese că Diaz a jucat rolul unui „intermediar” în jocul inspiratorilor agresiunii împotriva po-

porului guatemalez. Este evident că organizatorii agresiunii încearcă să prezinte ultimele evenimente din Guatemala drept o luptă pentru putere între diferite grupări militare și nu ca o cruntă înăbușire a mișcării de eliberare națională în Guatemala pregătită cu premeditare.

WASHINGTON (Agerpres).

Agențiile de presă anunță că între colonelul Monzon, șeful noii junte militare instaurată la cîrma Guatemalei și căpetenia intervenționiștilor, colonelul Armas, a fost încheiat un „armistițiu”, grație „bunelor oficii” ale lui John Peurifoy, ambasadorul S.U.A. în Guatemala. Postul de radio San José din Costa Rica, a anunțat că Monzon, i-a oferit lui Armas un post ministerial în junta prezidată de el.

Toate sediile organizațiilor sindicale și ale Partidului muncii au fost ocupate de armată și de poliție. Circulația tuturor vehiculelor, în afara celor militare, pe întreg cuprinsul țării a fost interzisă.

Rolul ambasadorului S.U.A. în lovitura de stat din Guatemala

NEW-YORK (Agerpres).

Agențiile de presă relatează că după ce l-a demis pe Arbenz, colonelul Diaz a emis decretul care interzice activitatea Partidului muncii din Guatemala și care înalță pe membrii acestui partid de la participarea la lucrările organelor de stat. S-a dat ordin cu privire la arestarea colonelului Jaime Rosenberg, șeful gărzii civile, și a colonelului Cruz Vera, șeful poliției.

Din știrile presei americane reiese adevăratul substrat al evenimentului din Guatemala și rolul pe care l-a jucat în recenta lovitură de stat ambasadorul american Peurifoy — faimos „specialist” în reprimarea mișcărilor de eliberare națională în țările mici (Peurifoy a fost ambasadorul S.U.A. în Grecia în anii 1950—1952).

Adevăratul erou al acestei acțiuni (adică a loviturii de stat) — anunță corespondentul ziarului „Chicago Daily News”, Lahey, — a fost ambasadorul S.U.A. în Guatemala, Peurifoy. Corespondentul Institutului de presă Scripps-Howard, Lasey, citează

într-o știre din Guatemala amănunte în legătură cu activitatea subversivă a lui Peurifoy în Guatemala. Potrivit spuselor lui Lasey, cu puțin înainte de lovitura de stat, Peurifoy conferise cu ministrul afacerilor externe, Toriello. Cu prilejul acestei convorbiri, Peurifoy l-a „sfătuit” — drept condiție „pentru restabilirea păcii” — să efectueze „o epurare” a guvernului Arbenz. După aceasta, anunță corespondentul, Peurifoy s-a întâlnit cu Diaz și cu alți reprezentanți ai armatei; el a cerut din nou înfăptuirea unei „epurări depline” în guvern, avînd în vedere de asemenea înlăturarea președintelui Arbenz. După consfătuirea cu ambasadorul american, Diaz a cerut sub formă de ultimatum ca președintele Arbenz să-și dea demisia.

Presă burheză americană nu-și ascunde bucuria în legătură cu lovitura de stat din Guatemala.

Intr-un articol redacțional, ziarul „New-York Herald Tribune” scrie că înlăturarea lui Arbenz „este o realizare bună”.

Sosirea unei delegații guvernamentale la Moscova

MOSCOVA (Agerpres). — TASS anunță:

La 29 iunie a sosit la Moscova delegația guvernamentală finlandeză în frunte cu Urho Kekkonen, ministru afacerilor externe al Finlandei. Delegația va relua tratativele pentru încheierea unui nou acord de livrări de măruri pe termen lung între U.R.S.S. și Finlanda.

Din delegație fac parte: G. Palmroth, șeful serviciului politico-comercial din ministerul afacerilor externe al Finlandei; W. Wahlforss, director general al societății pe acțiuni „Wartila”; V. Leutinen, director general al societății pe acțiuni „Enso-Gutzeit”; P. Hankajuri, director administrativ al societății pe acțiuni „Rauma-Repol” și alții.

Pe aerodromul Vnukovo delegația guvernamentală finlandeză a fost întâmpinată de: S. A. Borisov, locțiitor al ministrului comerțului exterior al U.R.S.S.; G. M. Pușkin, membru în colegiul ministerului afacerilor externe al U.R.S.S.; Z. M. Lebedev, trimisul U.R.S.S. în Finlanda; N. I. Celin, șeful direcției comerțului cu țările apusene; I. S. Andreiko, șeful protocolului din ministerul comerțului exterior al U.R.S.S., și L. F. Teplov, șef adjunct al protocolului din ministerul afacerilor externe al U.R.S.S.

Delegația a fost întâmpinată de asemenea de R. Enckel, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Finlandei în U.R.S.S.

Decăderea continuă a învățămîntului profesional din Jugoslavia

Ziarul iugoslav „Omladina” publică date privind decăderea continuă a învățămîntului profesional din Jugoslavia.

În ultimii ani — scrie ziarul — numărul școlilor profesionale și elevilor acestor școli soade în mod simțitor. Aceasta privește îndeosebi școlile inferioare. În anul școlar 1949—1950 au funcționat, conform datelor oficiale, 1027 școli cu 130.572 elevi, iar în anul școlar 1952—1953 au fost numai 812 școli cu 98.918 elevi.

În continuare, ziarul „Omladina” menționează faptul că autoritățile de resorș nu acordă nici un fel de atenție problemei cazării elevilor tineri. Astfel, ziarul arată că în timp ce în anul 1952 mai existau 1109 internate care adăposteau 123.988 elevi, în anul 1953 au existat numai 69 internate, cu 64.836 elevi.

În încheiere, ziarul „Omladina” subliniază că reducerea numărului elevilor școlilor profesionale se datorește printre altele și faptului că „numeroase întreprinderi nu primesc tineretului la lucru, sub pretextul că întreținerea n-ar fi rentabilă”. (Agerpres).

Spectacole

„GHEORGHE DOJA”, dela 2 iulie: Hamlet. Repr. la 3, 6 și 9.

În caz de timp favorabil reprezentarea de la orele 9,30 se va ține în grădina cinematografului „Timpuri Noi”.

„NICOLAE BALCESCU”, pînă la 4 iulie: Subiator (Flăcări deasupra Asiei).

„HERBAK JANOS”: pînă la 4 iulie: Cînd trandaf. ul înfloarește. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„I. L. CARAGIALE”: pînă la 4 iulie: 4 inimi. Repr. 3, 5, 7 și 9.

În caz de timp favorabil reprezentarea de la orele 9 se va ține în grădina cinematografului „Timpuri Noi”.

„TIMPURI NOI”, azi, 2 iulie: 1) Artă realistă, 2) Aurul alb, 3) Jurnal românesc, 4) Jurnal sovietic.

Repr. de la orele 3 în continuare.

„SOLIDARITATEA” (Gal): azi, 2 iulie: Insula misterelor. Repr. în zilele de lucru la orele 7.

„MAXIM GORKI” (Micălaça): azi, 2 iulie: Balaurul. Repr. în zilele de lucru la orele 8.

Cinema C.F.R. „ILIE PINTILIE”: Grădite: pînă la 4 iulie: Foc la grădite.

PROGRAMUL CINEMATOGRAFELOR DIN REGIUNE:

„NICOLAE BALCESCU” (Lipova): pînă la 4 iulie: Mline se va dansa pretutindeni.

„PETOFI SANDOR” (Radna): pînă la 4 iulie: Cînd cîmpurile înfloresc.

„POPULAR” (Sîmbolaul Marelui): pînă la 4 iulie: Fiecare în drumul său.

Comentariile ziarelor indoneziene în legătură cu vizitele lui Ciu En-lai în India și Birmania

DJAKARTA (Agerpres). — TASS anunță:

Ziarele indoneziene acordă o mare atenție întîlnirilor lui Ciu En-lai cu oamenii de stat din India și Birmania. Ele relevă importanța acestor întîlniri, subliniind posibilitatea întîririi unității țărilor Asiei în lupta pentru pace și securitatea popoarelor. Ziarul „Sin Po” arată că tratativele lui Ciu En-lai — au o importanță uriașă nu numai pentru India, Birmania și China, ci și pentru lumea întreagă. Ziarul menționează în continuare că Indonezia „și-a exprimat prin Sunarjo, ministrul afacerilor externe, bucuria în legătură cu întîlnirea dintre Ciu En-lai și Nehru”.

„Sîntem convinși”, continuă ziarul, că buna înțelegere dintre China și

India în rezolvarea problemelor litigioase privind Asia va aduce un mare folos poporului indonezilor și celorlalte popoare... A trecut pentru todeauna timpul cînd se putea decide asupra problemelor asiatice fără participarea popoarelor Asiei. Țările Asiei vor pace, prosperitate și progres în domeniul culturii și în toate domeniile. Acesta este principalul factor de care se ține cont în timpul întîlnirilor cu Ciu En-lai în India și Birmania”.

Ziarele „Serita Indonesia”, „Merdeka”, „Abadi”, „Suli Indonesia” și altele publică știri din Delhi și Rangoon, menționînd că întîlnirile lui Ciu En-lai cu oamenii de stat din India și Birmania vor avea o mare influență asupra cauzei păcii și securității popoarelor.

BERLIN (Agerpres). —

Ziarele vest-europene continuă să comenteze vizita premierului Ciu En-lai în India. Ziarul „Hamburger Volkzeitung” a publicat știrea vizitei lui Ciu En-lai sub titluri mari, declarînd că această vizită va întări și mai mult prietenia care leagă India și China.

Ziarul belgian „Drapeau Rouge” a publicat pe prima pagină știri în legătură cu primirea călduroasă făcută de guvernul și poporul indian premierului Ciu En-lai.

Ziarul italian „Unita” și ziarul danez „Land og Folk” au consacrat de asemenea un spațiu larg știrilor referitoare la sosirea lui Ciu En-lai în India și întrevierile sale cu oamenii de stat indieni.

Mișcarea pentru pace ia amploare în Brazilia

NEW-YORK (Agerpres). —

După cum anunță ziarul „Daily Worker”, mișcarea pentru pace cîștigă în amploare în Brazilia.

Numeroase personalități sprijină apelul partizanilor păcii din Brazilia, cerînd punerea în afara legii a bombelor cu hidrogen și chemînd guvernul să adopte o atitudine favorabilă unui acord internațional pentru interzicerea armelor de distrugere în masă.

În senatul brazilian, senatorul Kerginaldo Cavalcante a avertizat asupra gravelor primejdii ce o constituie pentru omenire producția masivă de bombe atomice, precum și aceea ce rezultă din recente experiențe din Oceanul Pacific. Senatorul Carlosa Harilton Nogueira a protestat de a-

semenea împotriva fabricării bombelor cu hidrogen.

Cunoscutul specialist în maladiile cancerose, dr. Garson Rodriguez de Lago, a declarat că „armele nucleare sînt cea mai mare crimă care poate fi comisă împotriva omenirii”. „Un acord internațional imediat pentru interzicerea armelor atomice, a spus el, este imperios necesar”.

Numerosi juriști și reprezentanți ai clerului, sindicatelor și artelor au declarat că sprijină propunerea Consiliului Mondial al Păcii privitoare la o întîlnire între reprezentanții marilor puteri pentru a se ajunge la o destindere internațională. Printre aceste personalități se află: cunoscutul scriitor Jorge Amado, laureat al premiului internațional Stalin „Pentru

întărirea păcii între popoare”, monșiorul Costabile Hippolito, artista Vanja Orico, arhitectul Oscar Niemeyer, compozitorul Claudio Santono, actorul Orduvaldo Viana și alții. De asemenea, și-au dat adeziunea membrii Congresului brazilian din partea partidului social-democrat, partidului muncitoresc brazilian și al Uniunii liberal-democrate. Printre fruntașii sindicali care s-au declarat în favoarea acestei propuneri se află Ramino Luchesi, președintele Confederației muncitorilor brazilieni, Milton Marcondes, președintele Uniunii funcționarilor bancari din statul Sao Paulo, Licio Hauen, președintele Uniunii naționale a funcționarilor publici și Emilio Bonafante Demaria, fruntaș al Sindicatului muncitorilor maritimi.

În legătură cu aceasta, ziarul „Washington Post” reproduce o declarație a lui Walter Reuther, președintele organizației industriale C.I.O., care a spus: „Este tragic ca statul Wisconsin să fie reprezentat în Senat de acest simbol al imoralității politice”.

De aproape un an a fost constituită o comisie de anchetă în legătură cu aceste acuzații, dar nici pînă astăzi McCarthy n-a dat vreun răspuns întrebărilor puse de comisie, menținîndu-se într-o atitudine pe care senatorul Flanders a calificat-o drept „sfidătoare”.

În legătură cu aceasta, ziarul „Washington Post” reproduce o declarație a lui Walter Reuther, președintele organizației industriale C.I.O., care a spus: „Este tragic ca statul Wisconsin să fie reprezentat în Senat de acest simbol al imoralității politice”.

De aproape un an a fost constituită o comisie de anchetă în legătură cu aceste acuzații, dar nici pînă astăzi McCarthy n-a dat vreun răspuns întrebărilor puse de comisie, menținîndu-se într-o atitudine pe care senatorul Flanders a calificat-o drept „sfidătoare”.

În legătură cu aceasta, ziarul „Washington Post” reproduce o declarație a lui Walter Reuther, președintele organizației industriale C.I.O., care a spus: „Este tragic ca statul Wisconsin să fie reprezentat în Senat de acest simbol al imoralității politice”.

De aproape un an a fost constituită o comisie de anchetă în legătură cu aceste acuzații, dar nici pînă astăzi McCarthy n-a dat vreun răspuns întrebărilor puse de comisie, menținîndu-se într-o atitudine pe care senatorul Flanders a calificat-o drept „sfidătoare”.

În legătură cu aceasta, ziarul „Washington Post” reproduce o declarație a lui Walter Reuther, președintele organizației industriale C.I.O., care a spus: „Este tragic ca statul Wisconsin să fie reprezentat în Senat de acest simbol al imoralității politice”.

De aproape un an a fost constituită o comisie de anchetă în legătură cu aceste acuzații, dar nici pînă astăzi McCarthy n-a dat vreun răspuns întrebărilor puse de comisie, menținîndu-se într-o atitudine pe care senatorul Flanders a calificat-o drept „sfidătoare”.

În legătură cu aceasta, ziarul „Washington Post” reproduce o declarație a lui Walter Reuther, președintele organizației industriale C.I.O., care a spus: „Este tragic ca statul Wisconsin să fie reprezentat în Senat de acest simbol al imoralității politice”.

De aproape un an a fost constituită o comisie de anchetă în legătură cu aceste acuzații, dar nici pînă astăzi McCarthy n-a dat vreun răspuns întrebărilor puse de comisie, menținîndu-se într-o atitudine pe care senatorul Flanders a calificat-o drept „sfidătoare”.

Viață nouă în R. P. Mongolă

În anul puterii populare au devenit de nerecunoscut stepele Mongoliei. Viața populației din această țară, alcătuită în marea majoritate din crescători de vite, se transformă într-un ritm rapid.

În apropiere de Ulan-Bator, capitala republicii, s-a construit noul oraș Amgulan-Bator; aici funcționează un combinat care aprovizionează cu legume și zarzavaturi capitala Mongoliei. Legumicultura face progrese rapide, mai ales datorită construirii unor numeroase canale de irigație. Se cultivă printre altele cartofi, varză, roșii, etc. Succesele legumiculturii sînt cel altul mai semnificative, cu cit condițiile climatice pentru această ramură a agriculturii sînt puțin prielnice. Mica oază Amgulan-Bator este o dovadă grăitoare a faptului că sînt de domeniul trecutului prejudecățile care pe vremuri erau larg răspindite, și anume că cultivarea pămîntului ar fi fost un păcat.

Agricultura, grădinaritul, se extind pe an ce trece și au un rol din ce în ce mai mare în economia țării. Marile gospodării de stat și întovărășirile în muncă ale arașilor se dezvoltă pe întreg cuprinsul republicii.

Este demn de amintit că acolo unde este situat actualmente orașul Amgulan-Bator, s-a născut familia unui arat și a copilărit conducătorul poporului mongol, Suhe-Bator. În prezent, întreaga populație a orașului este știutoare de carte. Aici se află o școală de 7 ani, în care învață peste 200 de elevi. Clubul popular din acest oraș, care poartă numele lui Suhe-Bator, este renumit pentru co-

lectivul său de artiști amatori. Aici s-au format vestiți muzicieni, cîntăreți, dansatori, etc. La Angulan-Bator funcționează o fabrică de produse zaharoase și cooperative de producție meșteșugărească, care confecționează încălțăminte, îmbrăcăminte, corturi, etc.

După cum se știe, creșterea vitelor constituie ramura de bază a economiei mongole. Un rol nu mai puțin important îl au însă vîntoarea și pescuitul. Se vîntoază în special tarbaganul-mic rozător, a cărui blană este deosebit de apreciată atât în țară cît și în străinătate. Printre vîntători figurează multe femei, excelente trăgătoare. Fluviul Kerulen, care izvorăște din munții Hentei, constituie o sursă bogată de pescuit. Sînt deosebit de răspîndite somnul, crapul și loștrița. În ceea ce privește creșterea animalelor, care a luat o mare dezvoltare în R.P. Mongolă, sporște pe an ce trece numărul ovinelor, cabalinelor, precum și cel al cămililor.

Un important oraș care s-a dezvoltat mai ales în anul puterii populare este Undurhan, port pe fluviul Kerulen, care este situat la jumătatea drumului dintre orașele Ulan-Bator și Ciobalsan. Acest oraș se caracterizează printr-o intensă viață comercială, culturală și artistică.

Deosebit de remarcabil este orașul Ciobalsan-somon, pe care localnicii îl denumesc „Palatul din stepă”. El s-a ridicat în cîțiva ani în mijlocul stepelor. În apropiere de actualul oraș s-a născut într-o familie de săraci crescători de vite, mareșalul Ciobalsan.